

CENTENARI IT BARCELONA 11 ENERO 2024, P. S.

Altres cop més donem les gràcies a l'excel·lentíssim Sr. Bisbe David Abadías, a tots els preveres amics, a totes les persones que ens acompanyeu avui i a tantes d'altres que no hi han pogut ser, unes perquè gaudeixen de la vida definitiva en Déu, d'altres, per circumstàncies personals d'edat, de malaltia.

També un record molt agraït a totes les persones que col·laboren i han col·laborat amb nosaltres al llarg d'aquests 100 anys.

Estem a punt d'acabar l'Eucaristia, l'acció de gràcies per excel·lència. Sabem l'estima i veneració amb què St. Pedro Poveda la celebrava diàriament.

I ens endurem la tasca de refer sempre les nostres forces en aquests trets que hem posat en relleu avui i aquí : la de **SER SAL I SER LLUM**. Sant Pedro Poveda, que va insistir tant en el coneixement de la persona del Crist encarnat, també ens ha deixat un llegat extraordinari de textos entorn d'aquests trets identitaris. Es així com la nostra vocació laical i evangelitzadora ens empeny a ser testimonis del seguiment de Jesús des d'una aparença comuna, a la de tanta gent , i, a la vegada, des d'una exigència de vida interior molt forta, sempre en procés.

Perquè hem rebut molt, perquè el record del Fundador i perquè els relats de tantes persones que ens han anant al davant continuen donant-nos sentit, ens posem en camí de sortida.

Desitgem que aquest Centenari doni impuls a la nostra vivència espiritual centrada en el Crist, als nostres projectes de missió orientats a l'evangelització i al testimoniatge; que envigoreixi el nostre estil d'estar en tantes realitats diferents des de la senzillesa, l'amabilitat, l'alegria... i que faci agosarat el nostre compromís amb les mediacions educatives i culturals tan incisives en aquest procés d'humanització que molt sovint s'ha de refer perquè estem en uns moments convulsos, gens fàcils.

Fa 100 anys que St. Pedro Poveda va encomanar a Josefa Segovia anar a Roma a demanar l'aprovació pontifícia al Papa Pius XI. No hi va anar ell, va confiar en ella que llavors tenia 32 anys, i en dues companyes més, Isabel del Castillo i Eulalia García Escriche.

Exultant de goig Josefa Segovia escriu al Fundador en assabentar-se de la notícia:

Yo me fui derecha al Sagrario a decirle a Jesús que tengo que ser santa. (Cartas pàg. 48)

La crida universal a la santedat del Concili Vaticà II troba una veu molt adient en el nostre avui quan el Papa Francesc parla dels sants i santes de les portes del costat.

És una crida a ser contemplatius de la santedat de Déu que impregna a tota persona de bona voluntat i, a la vegada, és tasca nostra deixar-nos fer per Ell, com a filles i fills de Déu.

Així podrem tenir sempre als nostres llavis:

La santedat escau a casa teva al llarg de tots els temps (Salm 93,5 BCI)

Que ens acompanyin aquestes paraules de St. Pedro Poveda de l'any 1936, any de la seva mort:

EL SEÑOR OS BENDIGA Y GUARDE; OS DE PAZ, FORTALEZA, PRUDENCIA, SERENIDAD, Y SOBRE TODO CONFIANZA ABSOLUTA EN SU PROVIDENCIA ... ESTAMOS EN MOMENTOS QUE AÚN LOS MAS TRANQUILOS, CARECEN DE SERENIDAD NECESARIA. SE MIENTE, SE EXAGERAN Y DESFIGURAN LOS HECHOS... VIVAMOS MUY UNIDOS A JESÚS ... (Creí por eso hablé [522])

Moltes gràcies.